

PREDIKO PRI LA VERA ĈEESTADO

Sankta Johano Maria Vianney

Nia Sinjoro estas ĉi tie kaŝita kaj atendanta, ĝis kiam ni Lin vizitos kaj prezentos al Li niajn petojn. Vidu, kiel Li estas bona! Li akceptas nin eĉ kun nia malforteco. En la ĉielo, kie ni solenon venkon, ni Lin vidos en plena gloro. Ni antaŭ Li ne aŭdacus aperi, tial Li nune sin kaŝas kaj Li similas al homo, kiu estas prizonita, kaj al ni diras: „Malgraŭ tio, ke vi min ne vidas, nenion tio signifas, petu min, kaj pri kio ajn vi min petos, mi volas tion al vi doni.“ Li estas ĉi tie en la sakramento de la amo, Li senĉese ĝemante petas sian Patron por pekuloj. Kion ĉion Li surmetas, kiam Li ĉeestadas inter ni! Li estas ĉi tie, por nin konsoli, tial ni Lin devas ofte vizitadi. Kiel agrabla por Li estas kvaronhoro, kiun ni ŝparos el niaj ofte neutilaj agadoj, por al Li nin preĝturni, Lin viziti kaj konsoli pro ĉiuj ofendoj, kiujn Li ricevas. Se Li vidas, kiel sopireme al Li direktas puraj animoj, Li kun rideto ilin salutas. Ili al Li venas, por Lin per simpla maniero, kiu al Li plaĉas, peti pri pardono por ĉiuj pekuloj. Kian feliĉon ni sentas en Dia ĉeesto, kiam ni antaŭ lia tabernaklo pasigas momentojn en soleco ĉe liaj piedoj! Tiel do, animo mia, estu tre verva. Vi estas ĉi tie sola, por sian Dion adori. Lia rigardo direktas al vi unusola. Tiu bona savinto estas al ni plena de amo, tiel Li nin ĉie elserĉadas.

Aĥ infanoj karaj, kiam vi dumnokte ve-kiĝos, rapide vi enmense aperu antaŭ la tabernaklo kaj al nia Sinjoro diru: „Dio mia, jen, mi estas ĉi tie. Mi estas ĉi tie por Vin adori, Vin laŭdi, Vin danki, Vin ami, por esti kun la anĝeloj via kunulo! Diru la preĝojn, kiujn vi konas, kaj se vi ne povas preĝi, tiam vi rapidu al via bona gardanĝelo kaj al li konfidu, ke li preĝu anstataŭ vi.

Kiam vi preĝojn eniras kaj trempas viajn fingrojn en la sankta akvo, kiam vi permanente tuŝas vian frunton, por krucoŝignon fari, ekrigardu al la tabernaklo: Nia Sinjoro Jesuo Kristo vin samsigne tiumomente benas.

Aĥ! Ke ni havus okulojn anĝelajn kaj nian Sinjoron Jesuon Kriston ni vidus, kiu estas ĉeestanta ĉi tie suraltare kaj rigardas nin! Kiel ni Lin amus! Ni Lin volus neniam forlasi. Senĉese ni restadus ĉe liaj piedoj, tio estus antaŭĝuo de la ĉielo. Ĉio alia iĝus por ni sengusta. Tiel do sciui, kredo, aĥ la kredo mankas. Kaj ni estas mizeraj blinduloj, kiuj nebulon havas antaŭ siaj okuloj. Nur la kredo tiun nebulon povas disigi. Tial petu, infanoj karaj, ĝis kiam mi post momento tenos nian Sinjoron permanente, petu Lin, ke Li malfermu okulojn de via koro, al Li voku kiel blindulo apud Jeriĥo: „Sinjoro mia, ke mi

S-ta Johano Maria Vianney

ricevu vidpovon.“ Se vi al Li plenfide sincere vokos: „Faru, ke mi ricevu vidpovon,“ poste vi certe ricevos tion, pri kio vi petas, ĉar Li vere volas vian feliĉon. Li havas la manojn plenplenajn de gracoj kaj serĉas, al kiu Li povus ilin doni. Ho! Kiel malmultaj homoj pri ili sopiras! Aĥ, tiom da indiferenteco! Aĥ, tiom da maldankemo! Kiel ni estas malfeliĉaj, infanoj karaj, ke tion ĉi ĉion ni ne komprenas. Iame ni tion ekkomprenos, sed estos jam malfrue!

Nia Sinjoro estas ĉi tie kiel ofera ŝafido. Kaj la preĝo estas al Dio tre kara, se vi petas la sanktan Virgulinon, ke Ŝi al la Patro eterna oferu sian Dian Filon. Tiu ĉi ofero de la Ŝafido pro konvertiĝo de la pekuloj estas plej bona preĝo, kiun oni povas fari. Ĉiuj preĝoj estas farataj en la nomo kaj pere de meritoj

de Jesuo Kristo. Memoru tion, infanoj karaj, se mi ricevis iun gracon, mi pri ĝi petis ĝuste tiamaniere kaj neniam restis mia preĝo neelaŭdita. Se vi iras por akcepti la sanktan komunion, ĉiam vi devas ĝin akcepti kun tiu intenco, kaj en la momento, kiam vi la Korpon de nia Sinjoro akceptas, vi diru: „Aĥ, mia Dio bona, kiu estas en la ĉielo, mi al Vi tiumomente oferas vian amatan Filon. Tiel kiel Li estis el la kruco deprenita kaj metita en brakumon de la Plejsankta Virgulino kaj kiel Ŝi Lin alportis kiel oferon por ni. Mi al Vi oferas lian Plejsanktan Korpon kaj mi Vin per la buŝo de lia sankta Patrino petas pri pardono de miaj pekoj, por ke mi bone faru akcepton de la sankta komunio, kaj per tio mi atingu la gracojn de la kredo, amo kaj humilo.“

Nia ankaŭ Dion devas peti pri ĉiuj indulgencoj, kiuj nin purigas de niaj pekoj. Bedaŭrinde pri tio oni malofte memoras. Sed fine de nia vivo ni tion tre bedaŭros.

Kiam ni restadas antaŭ la Sanktega Sakramento, ni la okulojn kaj buŝon fermu anstataŭ ia ĉirkaŭrigardado, sed ni malfermu nian koron, kaj poste ankaŭ bona Dio sian koron mafermos. Ni al Li venos kaj Li venos al ni, Li al ni sin konigos. Ĉion, pri kio ni Lin petos, Li donos al ni. Kiel feliĉaj ni nin sentus, se ni tute pri ni forgesus, por ami nur Dion! Sanktuloj ne havis alian deziron, ol vidi nur Dion, nur por Li labori. Ili forgesadis ĉion kreitan, por nur Lin trovi. Tio estas ankaŭ ĝusta vojo, kiel atingi ĉielon.

El. A. Monnin: Predikoj de s-ta Johano Maria Vianney, la paroĥestro de Ars.